

രാമരാജ്യം
കുറിപ്പുകൾ കൃഷ്ണപിള്ള

രാമരാജ്യം

കുറിപ്പ് കൃഷ്ണപിള്ള
(മലയാളം: ലേഖനം)

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of [River Valley Technologies](#).

The electronic versions were generated from sources marked up in [L^AT_EX](#) in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using [X_YL^AT_EX](#) from [T_EXLive](#) 2020 and the cloud framework, [Ithal](#) (ഇതൾ). The base font used was traditional script of [Rachana](#), contributed by [KH Hussain](#), et al. and maintained by [Rachana Institute of Typography](#). The font used for Latin script was [Linux Libertine](#) developed by [Philipp H. Poll](#).

The electronic versions are released under the provisions of [Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike](#) license for free download and usage.

[A Russian Salesman of Sweet Cakes at the Helsinki South Harbour Market](#), a painting by [Albert Edelfelt](#) (1854–1905). The image is taken from [Wikimedia Commons](#) and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation

JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014

URL: www.sayahna.org

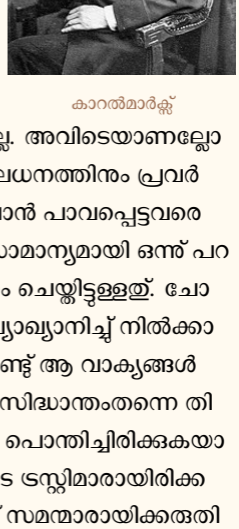

രാമരാജ്യം

ഹരിജൻവാരികയുടെ ഒരു ലക്കത്തിൽ ഗാന്ധിജി സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നാലേത് എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഒരു തരം വിശദീകരിച്ചെഴുതിയിരിക്കുന്നു. അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വപ്നത്തിൽ മാത്രം ഇരിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്നും സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നാൽ രാമരാജ്യം, എന്നുവെച്ചാൽ ഭൂമിയിലെ ദൈവരാജ്യം (Kingdom of God) എന്നത്രെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം. സ്വർഗത്തിലുമുണ്ട്, ഒരു ദൈവരാജ്യം. പക്ഷേ, അതെങ്ങനെയിരിക്കുമെന്ന് വിചാരിച്ച് അദ്ദേഹമിപ്പോൾ ക്ലേശിക്കുന്നില്ലേപോൾ. ഭൂമിയിൽ ദൈവരാജ്യം പ്രതിഷ്ഠിക്കേണ്ട ഭാരമേ ഗാന്ധിജിക്കുള്ളൂ. ദൈവരാജ്യം എന്ന് പറഞ്ഞാലെന്നാണെന്ന് അദ്ദേഹം നിർവചിച്ചിട്ടില്ല. രാമരാജ്യം എന്ന പേരുകൊണ്ട് പണ്ടത്തെ ശ്രീരാമന്റെ രാജ്യഭരണവുമായി വല്ല സാദൃശ്യവും സൂചിതമായിട്ടുണ്ടോ എന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. ഇതിനു മുൻപേക്കെ രാമരാജ്യം, രാമരാജ്യം എന്ന് ഘോഷിക്കുമ്പോൾ പഴയ അയോദ്ധ്യയുടെ മാതൃകയിലേക്ക് ഇന്ത്യയെ പിടിച്ചുവലിക്കുകയല്ലേ അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നതെന്നാണ് തോന്നിയിട്ടുള്ളത്. വർണ്ണാശ്രമവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് പുതിയ വ്യാഖ്യാനം കൊടുത്ത് അതിനോടു കാണിക്കുന്ന പ്രതിപത്തിയും പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളിലെ രാമസങ്കീർത്തനകോലാഹലങ്ങളും മറ്റും ഈ തോന്നലിനെ ബലപ്പെടുത്തുന്നതുളളൂ. ഏതായാലും ഹരിജനിലെ രാമരാജ്യം അങ്ങുമിങ്ങും തൊടാതെ എങ്ങോട്ടും തിരിച്ചുവരുന്നതാക്കവിധം ഒരൊഴുക്കൻ മട്ടിൽ ദൈവരാജ്യമായി മാത്രം നിലകൊള്ളുകയാണ്. ദൈവംതന്നെ സത്യം, സത്യം തന്നെ ദൈവം എന്ന സിദ്ധാന്തവും ഗാന്ധിജിയുടെ ലേഖനങ്ങളിൽ കാണാറുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ അതെല്ലാവർക്കും അംഗീകരിക്കത്തക്കവിധം നമ്മു നിറഞ്ഞൊരു രാജ്യമാക്കി പ്രദർശിപ്പിക്കാനുള്ള വഴിയും അദ്ദേഹം തുറന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ദൈവം സത്യമാണെങ്കിൽ ഈ പ്രാർത്ഥനയൊക്കെ ആരോടാണ്? സത്യത്തിനോടോ, അതോ രാമായണത്തിലെ രാമനോടോ? രണ്ടാമത്തേതാണെങ്കിൽ കാര്യം എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. കൊട്ടും പാട്ടും കേൾക്കാൻ ചെവിയുള്ള ആളാണല്ലോ വാലമീകിയുടെ രാമൻ, എന്തോ! മഹാത്മാക്കളുടെ മനോഗതി ആർ കണ്ടു! ഇങ്ങനെയൊക്കെ സംശയിച്ചുപോകുന്നതുതന്നെ ധിക്കാരമാകുമെന്നാണല്ലോ ഇപ്പോഴത്തെ വയ്ക്ക്. അതുകൊണ്ട് ഈ പോക്ക് നിർത്തുകയാണ് നല്ലത്.

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് രാമരാജ്യം എന്നുപേർ കൊടുത്തതുകൊണ്ട് ഗാന്ധിജി അതിന് ചില ലക്ഷണങ്ങൾ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയം, സാമ്പത്തികം, ധാർമികം എന്ന് മൂന്നായിട്ടവ തരംതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ മൂന്നുതരം സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും ഒത്തുചേർന്നെങ്കിലേ പരിപൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യമാകൂ. രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യമെന്നു വെച്ചാൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണം അവസാനിക്കുകയും ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യം ഇന്ത്യ വിടുകയുംചെയ്യുക എന്നതാണ്. ഇവിടെയും ഒരു പ്രധാന സംഗതി ഗാന്ധിജി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണം അവസാനിച്ചാൽ പിന്നെ ആരു ഭരിക്കണം എങ്ങനെ ഭരിക്കണം എന്നത്. ഇന്ത്യാക്കാർ ഭരിക്കണം എന്ന് മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞൊഴിഞ്ഞാൽ ഇന്നത്തെ ജനത തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല. ജനസമുദായത്തിന്റെ മേൽത്തട്ടിൽ നിൽക്കുന്ന ടാറ്റാമാരും ബിർളാമാരും നാട്ടുരാജാക്കന്മാരും സെമിന്ദാർമാരും മറ്റുമാണോ ഭരിക്കേണ്ടവർ? ഗാന്ധിസിദ്ധാന്തത്തെ പ്രമാണീകരിച്ചുകൊണ്ട് പാവപ്പെട്ടവരുടെ ട്രസ്റ്റികളെന്ന വേഷം കെട്ടുകയാണെങ്കിൽ ഇവരെ ഭരണകർത്താക്കളാക്കുകയില്ലേ? ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണം അവസാനിച്ചാൽ മാത്രം കാര്യം ശരിയാകുമോ? നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ കഥയെന്താണ്? ഇങ്ങനെ പലതും ഗാന്ധിജി വേണ്ടുവോളം വിശദമായി വിവരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

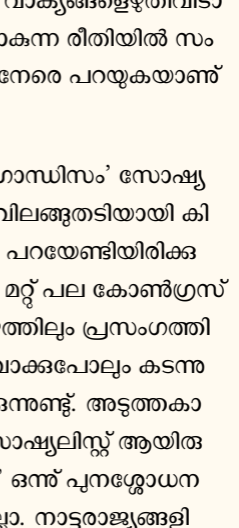
അടുത്ത സ്വാതന്ത്ര്യമാണ് ഇതിനെക്കാൾ സംശയാതമകം. സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നുവെച്ചാൽ ബ്രിട്ടീഷ് മുതലാളിമാരുടെയും ഇന്ത്യൻ മുതലാളിമാരുടെയും പിടിയിൽനിന്നുള്ള മോചനം. അതെങ്ങനെ സാധിക്കുമെന്ന്

കാഹർമാർക്ക്

അദ്ദേഹം വെളിവാക്കിയിട്ടില്ല. അവിടെയാണല്ലോ കഴപ്പും. മുതലാളിമാരുടെ മൂലധനത്തിനും പ്രവർത്തനത്തിനും പങ്കുകൊള്ളുവാൻ പാവപ്പെട്ടവരെയും അനുവദിക്കണമെന്ന് സാമാന്യമായി ഒന്ന് പറഞ്ഞുവെയ്ക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ചോദ്യം വന്നാൽ എങ്ങനെയും വ്യാഖ്യാനിച്ചു നിൽക്കാവുന്ന നട്ടെല്ലില്ലാത്ത ഒരു മട്ടുണ്ട് ആ വാക്യങ്ങൾക്ക്. ആ പഴയ 'ട്രസ്റ്റീഷിപ്പ്' സിദ്ധാന്തംതന്നെ തിരിഞ്ഞുമറിഞ്ഞ് ഇതിലും തല പൊന്തിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പണക്കാർ പാവങ്ങളുടെ ട്രസ്റ്റിമാരായിരിക്കണം. അവരേയും തങ്ങൾക്ക് സമന്വാരായിക്കരുതി കൈയിലുള്ളതെല്ലാം വീതിച്ചുകൊടുക്കണം, 'ആത്മവൽ സർവഭൂതാനി' കണ്ടുകൊള്ളണം എന്നൊക്കെ ഉപദേശിക്കാൻ എന്തെല്ലാം! ഇത് നടപ്പിൽ വരുന്ന വേദാന്തമാണോയെന്ന് ചരിത്രഗതിയുടെയും മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെയും വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിച്ചുനോക്കുവാൻ ഇത്തരം ഉപദേശകന്മാർ തയ്യാറാകാത്തതാണുതരം. ക്രിസ്തു അവതരിച്ച, മനുഷ്യനെ നന്നാക്കാൻ. ഇല്ലാത്തവൻ ഉള്ളവൻ കൊടുക്കണമെന്ന് ഉപദേശിച്ചു. അനേക നൂറ്റാണ്ടുകളായി കോടാനുകോടി ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ആ ഉപദേശം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. മനുഷ്യൻ നന്നായില്ല. ദരിദ്രൻ ഒന്നുകൂടി ദരിദ്രനായി, പണക്കാരൻ പിന്നെയും പണക്കാരനായി. സാമ്പത്തികചൂഷണത്തിൽനിന്ന് വിട്ടൊഴിയുവാൻ മനുഷ്യപ്രകൃതിക്ക് സാധിച്ചില്ല. ക്രിസ്തുവിനുമുമ്പ് ബുദ്ധനും മനുഷ്യനെ നന്നാക്കാൻ ഒരു കൈ പ്രയോഗിച്ചുനോക്കി. മുഹമ്മദ് വന്നു. അദ്ദേഹവും ഉപദേശിച്ചു. ഇതിനിടയ്ക്ക് എത്രയെത്ര തത്ത്വജ്ഞാനികളുടെ തല പുകഞ്ഞു. എത്രയെത്ര പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രചരിച്ചു. ഉപനിഷത്തുകളും ഭഗവദ്ഗീതയും ശ്രീരാമനും ശ്രീകൃഷ്ണനും എല്ലാം മനുഷ്യനെ നന്നാക്കാൻ നോക്കിയതിന്റെ മുമ്പിൽ തോറ്റു തന്നുംപാടിയതേയുള്ളൂ. കാരണം, എല്ലാത്തരം നന്മകൾക്കും മൂലകാരണമായി നിൽക്കുന്ന സാമ്പത്തികസ്വാതന്ത്ര്യം അക്കാലങ്ങളിലെങ്ങും മനുഷ്യൻ സിദ്ധിച്ചിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ്. സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ലാത്ത കാലത്തോളം മനുഷ്യനനന്നാക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും ചൂഷിതരും മർദ്ദിതരുമായി ഇത്രനാളും കഷ്ടപ്പെട്ടു മൂകലക്ഷങ്ങളെല്ലാം സംഘടിച്ച് ബലംപ്രയോഗിച്ച് ആ സ്വാതന്ത്ര്യം പിടിച്ചടക്കണമെന്നുള്ള ആ പരമരഹസ്യം. ആ സാക്ഷാൽ 'മനുഷ്യാപനിഷത്ത്' ആദ്യമായി ഉപദേശിച്ചത് ലോകാചാര്യനായ കാഹർമാർക്ക്സാണ്. ദേശകാലോചിതമായ മാറ്റം വരുത്തിയിട്ടെങ്കിലും 'മാർക്സിസം'ത്തിലെ മൗലികസിദ്ധാന്തങ്ങളിന്മേൽ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്ന ഒരു സാമൂഹ്യസാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിയിൽനിന്നല്ലാതെ മനുഷ്യസ്വർഗത്തിന് വേറെ രക്ഷയില്ലെന്ന് ഇതുവരെയുള്ള ചരിത്രവും ഇന്നത്തെ അനുഭവവും തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും മഹാത്മാഗാന്ധി ആ വശത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞുനോക്കാത്തതെന്താണ്? ഗാന്ധി ഒരു 'സോഷ്യലിസ്റ്റാ'ണെന്ന് വാദിച്ചു കണ്ടുകൊണ്ടോ ചെയ്യുന്ന ഒരു കൂട്ടരുണ്ട്. ക്രിസ്തുമതത്തിൽ സോഷ്യലിസം കണ്ടെത്തി സംതൃപ്തിയടയുന്നവരുടെ വാദഗതിതന്നെയാണ് ഇവരുടേതും. ഇത്തരം വിരണ്ഡാവാദംചെയ്യുന്ന വ്യാമിശ്രബുദ്ധികളോട് ഒന്നേ പറയേണ്ടതുള്ളൂ. ഏതിന്റെയും ഉള്ളിൽക്കടന്ന് അങ്ങേ അറ്റം വരെ ചെന്നുനോക്കിയാൽ എല്ലാം ഒന്നാണെന്ന് കാണാം. എല്ലാറ്റിനുമുണ്ടാകുമൊരപ്പും. ആർഷഭാരതത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പ്രപഞ്ചംതന്നെ മിഥ്യയല്ലേ? എല്ലാം ഒരു തോന്നൽ. ഹിന്ദു-മുസ്ലിം, മുതലാളി, തൊഴിലാളി ഈ വകഭേദങ്ങളെല്ലാം വെറും മിഥ്യ! അവയുടെ അടിയിൽ നോക്കു ഐക്യം കാണണമെങ്കിൽ! അതുപോലെതന്നെ 'ഗാന്ധിസം'വും സോഷ്യലിസവും ഒന്നായി കാണണം. എന്നാൽ പൂർണ്ണ കഴപ്പുമില്ല. ജിന്നാസാഹേബിനെക്കൊണ്ട് രാമസങ്കീർത്തനത്തിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കാം. പക്ഷേ, ഈ ഒന്നായിട്ടുള്ള കാഴ്ച ആത്മവൽ സർവഭൂതാനി പോലെ പത്രത്തിലും പ്രസംഗപീഠങ്ങളിലും മാത്രമേയുള്ളൂ. നഗങ്ങളായ ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുമായി അതിന് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. അതൊരിക്കലും പ്രയോഗത്തിൽ വരുന്നതുമല്ല.

ഇന്ന് സാമ്പത്തികമർദ്ദനം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബഹുലക്ഷം ജനങ്ങളിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന ചോദ്യം ഗാന്ധിജി അവരുടെ രക്ഷയ്ക്കായി നിലകൊള്ളുന്നോ എന്നതല്ല. അതിലാർക്കും സംശയമില്ല. ആ രക്ഷയ്ക്ക് ഏത് മാർഗമാണ് അദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കുന്നതെന്നാണ്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരു സാമൂഹ്യസംഘടനയ്ക്ക് അദ്ദേഹം അനുകൂലനാണോ? അതിനാവശ്യമായ സാമ്പത്തിക പരിവർത്തനത്തിനും രാഷ്ട്രീയ വിപ്ലവത്തിനും അദ്ദേഹം നേതൃത്വം നൽകുമോ? ചുരുക്കിപ്പറയണമെങ്കിൽ സാമൂഹ്യക്ഷേമത്തിനാവശ്യമായ ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളെ വേണ്ടിവന്നാൽ നിയമത്തിന്റെ ബലം പ്രയോഗിച്ചും പൊതുവുമായിൽ കൊണ്ടുവരാൻ അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുമോ? സർവപ്രധാനമായ ഈ പ്രശ്നത്തിന് എങ്ങനെയും വ്യാഖ്യാനിക്കത്തക്കവിധം കുറെ വാക്യങ്ങളെഴുതിവിടാതെ എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാകുന്ന രീതിയിൽ സംശയം തീർത്ത് ഒരു ഉത്തരം നേരെ പറയുകയാണ് വേണ്ടത്.

ജിന്നാസാഹേബ്

ഇതുവരെ കണ്ടിടത്തോളം 'ഗാന്ധിസം' സോഷ്യലിസത്തിന്റെ മാർഗത്തിൽ വിലങ്ങുതടിയായി കിടക്കുന്ന ഒന്നാണെന്നുതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈയിടെ ഗാന്ധിജിയും മറ്റ് പല കോൺഗ്രസ് നേതാക്കളും അവരുടെ എഴുത്തിലും പ്രസംഗത്തിലും 'സോഷ്യലിസം' എന്ന വാക്കുപോലും കടന്നു വീഴാതിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. അടുത്തകാലം വരെ ഒരു യഥാർത്ഥ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ആയിരുന്ന മസാനി 'സോഷ്യലിസം' ഒന്ന് പുനശ്ലോധന ചെയ്തു കഥ പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെ രാജകുടുംബങ്ങളുടെ മഹനീയമായ പാരമ്പര്യവും മറ്റും നമുക്ക് മറക്കാൻ വയ്യെന്ന് ജവഹർലാൽപോലും ഉൽഘോഷിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു! ഇതൊക്കെ കാണുമ്പോൾ ശുഭ്രമക്ഷരസംയുക്തം ദുരിതം പരിവർജയേത് എന്ന് വിധിച്ചു സനാതനികളുടെ രാമരാജ്യം 'സബ്ളിമേറ്റ്' ചെയ്ത് പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള തന്ത്രമാണോ ഇതെന്ന് ആരും സംശയിച്ചുപോകും. വർണ്ണാശ്രമധർമ്മത്തിന്റെ ചുമടുതാങ്ങിയ ഒരു ബ്രാഹ്മണപുരോഹിതൻ—വസിഷ്ഠൻ—ആയിരുന്നല്ലോ പണ്ടത്തെ രാമരാജ്യത്തിലെ സൂത്രധാരൻ. ആ പുരോഹിതന്റെ ചരടിൽ ആടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ശ്രീരാമന്റെ ഭരണം വീണ്ടും നടപ്പിലായാൽ ആരേകോടി അധഃകൃതരുടെ കാര്യം വെള്ളത്തിലാകും. പക്ഷേ, രാമരാജ്യത്തിനകത്ത് എന്തെല്ലാം പുതിയ വിദ്യകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയാലും അത് നടപ്പിൽ വരുകയില്ലെന്ന് സമാധാനിക്കാം. കാലം മാറിപ്പോയി. ജനസാമാന്യം ഉണർന്നുകഴിഞ്ഞു. രാമമന്ത്രം കൊണ്ടും ഭജനപ്പാട്ടുകൊണ്ടും അവരെ വഴിതെറ്റിക്കുവാൻ ഇനി സാധ്യമല്ല. ലോകത്തിലെ പതിതരും മർദ്ദിതരുമായ ജനകോടികൾ എങ്ങോട്ട് തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ അങ്ങോട്ടുതന്നെ ഇന്ത്യക്കാരും തിരിയൂ. ആർഷഭാരതത്തിന്റെ പുറംപുച്ചിൽ മയങ്ങി വീണ്ടും അടിമകളാകാൻ അവർ സമ്മതിക്കുകയില്ല.

അടുത്തതായി ഗാന്ധിജി പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളത് ധാർമികസ്വാതന്ത്ര്യമാണ്. അഹിംസയും സത്യവും പൂർണ്ണമായി വിലസുന്ന ഒരവസ്ഥയാണത്. അതിൽ ഒരു ദേശീയസൈന്യത്തിന് സ്ഥാനമില്ല. ഒരു ദേശീയസൈന്യം ഉള്ളുകാലത്തോളം ധാർമികമായി ഭാരതീയർ സ്വതന്ത്രരാകുകയില്ലത്രേ. ചുരുക്കത്തിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്ന ധാർമികസ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ ഭാരതീയരെല്ലാം ഗാന്ധിമാരായിത്തീരണം. ഇതൊരു സ്വപ്നലോകാസഞ്ചാരമെന്നമാത്രമേ പറയേണ്ടതുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ അപ്രാപ്യദർശനങ്ങളിലേക്ക് ഭ്രമോകം തൊടാതെ പലായനം ചെയ്യുന്ന മനോഭാവത്തെപ്പറ്റി നിരൂപണംചെയ്ത് സമയം കളയേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. ഇതൊക്കെ തല്ലാലസ്വപ്നങ്ങളാണെന്നൊരു ബോധം അദ്ദേഹത്തിൽ ഉദയം ചെയ്തുകാണുന്നത് ആശ്വാസകരംതന്നെ. ഗാന്ധിജിയുടെ സ്വപ്നം ഫലിക്കാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന് വിളിച്ചുപറയുന്നണ്ടല്ലോ, പ്രാപ്തകാലസംഭവങ്ങൾ. സ്വപ്നം ഫലിക്കും. ആരുടെ? പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാരുടെയും തൊഴിലാളിയുടെയും. അവരുടെ വർഗം കോടികോടിയായി ലോകരംഗത്ത് അണിനിരന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയിലെ ആറിലൊരു ഭാഗത്ത് അവരുടെ സ്വപ്നം ഫലിച്ചു. അതുപോലെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലും ഫലിക്കും. കാലത്തിന്റെ ശക്തിയാണത്. അതിനോടെതിരിടാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല.

(വിമർശരശ്മി 1946)

കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

ജനനം: 1-8-1900

പിതാവ്: ഊരുമനയ്ക്കൽ ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരി

മാതാവ്: കുറുങ്ങാട്ട് ദേവകി അമ്മ

വിദ്യാഭ്യാസം: വിദ്വാൻ പരീക്ഷ, എം. എ.

ആലുവാ അദ്വൈതാശ്രമം ഹൈസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകൻ, ആലുവ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ് അദ്ധ്യാപകൻ, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിഡന്റ് 1968-71, കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗം, ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഭരണസമിതിയംഗം, കേരള സർവ്വകലാശാലയുടെ സെനറ്റംഗം, ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസ് അംഗം, പാഠ്യ പുസ്തക കമ്മിറ്റി കൺവീനർ (1958), ബാല സാഹിത്യ ശില്പശാല ഡയറക്ടർ (1958), 'ദാസ് ക്യാമ്പിറ്റൽ' മലയാളപരിഭാഷയുടെ ചീഫ് എഡിറ്റർ, കേരള സാഹിത്യ സമിതി പ്രസിഡന്റ്.

കൃതികൾ

സാഹിത്യം, വിചാരവിപ്ലവം, വിമർശ രശ്മി, നിരീക്ഷണം, ഗ്രന്ഥാവലോകനം, ചിന്താതരംഗം, മാനസോല്പാസം, മനന മണ്ഡലം, സാഹിതീകൗതുകം, നവദർശനം, ദീപാവലി, സ്മരണമഞ്ജരി, കുറ്റിപ്പുഴയുടെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ഉപന്യാസങ്ങൾ, വിമർശ ദീപ്തി, യുക്തിവിഹാരം, വിമർശനവും വീക്ഷണവും, കുറ്റിപ്പുഴയുടെ പ്രബന്ധങ്ങൾ—തത്വചിന്ത, കുറ്റിപ്പുഴയുടെ പ്രബന്ധങ്ങൾ—സാഹിത്യവിമർശം, കുറ്റിപ്പുഴയുടെ പ്രബന്ധങ്ങൾ—നിരീക്ഷണം.

ചരമം: 11-2-1971

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിറ്റിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറങ്ങുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ്പ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളോ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്റ്റാർട്ട് ഫോൺകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ് ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്റ്റാർട്ട്ഫോൺകളിലും ഇന്ന് ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിറ്റുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം - കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ - എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: editors@sayahna.org.
- പ്രതികരണങ്ങൾ editors@sayahna.org എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.